

negante, vel non admittente juris communis beneficium alicui concessum, licita est, & legitima appellatio: ita dicit eleganter Bald. in cons. 378. n. 2. lib. 3. Cardin. Tusc. 1. to. conclusio 359. sui dicti reddentes rationem, quod ubi denegatur observantia juris communis, ibi inferri dicitur gravamen, à quo licita est appellatio, & probatur ex text. in l. 1. §. si quis tutor executionem, ff. quando appellandum sit l. executionis, l. quicumque, Cod. de excusationibus tutorum, ubi probatur appellari rectè posse à iudicis decreto, quo aliquem tutorem, vel curatorem minoris nominat non admisso beneficio excusationis legitimæ à jure sibi concessæ, ut diximus supra, hac part. cap. 1. circa articulum exceptionum, ubi de tutoris nominatione dixi, & quando possit ab ea appellari.

- 123 Ultimo loco dicendum est, ea quæ diximus circa effectum sententiæ suspensionis, vel interdicti, intelligi debere in spiritualibus, & divinis officiis, & in his quæ concernunt animam, secus autem est dicendum, si interdictum, vel suspensio alia officia, vel alia temporalia respiceret: tunc enim appellatio emissâ à tali interdicto, vel suspensionis sententia suspenderet omnino ejus effectum, ita tenet Philipp. Franc. in cap. ad hoc quoniam, in princ. de appell. ubi etiam Abb. & alii, latè Emanuel Rodriguez in qu. regul. quæst. 39. artic. 5. tomo 1. qui dicunt quòd si iudex interdixit alicui ingressum civitatis, seu palatii, vel ingressum alicujus possessionis; appellante ipso ab eo interdicto, suspenditur effectus sententiæ, quod idem dicendum est in sententia suspensionis, vel interdicti à beneficio, ut per argumentum ab speciali text. in c. is cui, de sentent. excomm. lib. 6. tenet gloss. ibi verbo sequentem, ubi etiam sequitur Archidiaconus, & Joann. Andr. quam gloss. menti tenendam dixit Philipp. Franch. & Abb. ubi supra, quam ad hoc omnino vide, quoniam singularis est sine dubio, qui omnes hanc partem tenent contra Innocentium, qui contrarium insinuare videbatur in dist. cap. ad hoc, vide etiam Lancelot. de attentat. 2. parte, cap. 12. in præfatione n. 86. qui confusè multum loquitur, & post Philippum Fran. in cap. ad hoc quoniam, sub nu. 5. de appellat. dicit Scac. de appella. quæst. à num. 67. & quæst. 17. limit. 42. numero fin.
- 125 Qui omnes Doctores similiter idem intelligunt, & probant in suspensione, vel interdicto ab usu pallii, seu à Pontificalibus, cujus effectus per appellationem subsequenter omnimodo suspenderetur, qua pendente, & pallio, & Pontificalibus uti poterit, cæteraque omnia facere ex doctrina Innocent. in c. 2. de sentent. excomm. 126 nic. in 6. & ex Speculatore loco per Abb. & Fran. relato, & post Franc. Scaccia d. quæst. 3. nu. 68. ubi quòd sic suspensus ab usu pallii in divinis celebrans non incurrit aliquam irregularitatem.
- 127 Pariter etiam idem dicendum affirmant Lancelot. ubi proxime, nu. 84. & 85. ex Decio consil. 204. in causa cathedrali per totum, & alii, in Episcopo, seu alio clerico disposito, quia interim appellatione à talis dispositionis sententia, pendente, nihil innovatur integer appellantis status, imò conservatur; ut antea: igitur omnes concludunt reg. text. in dist. cap. is cui, & aliorum superius adductorum, solum habere locum in his suspensionibus & interdictis, quæ concernunt animam & spiritualia, secus autem in cæteris temporalitatem, & profana respicientibus, in quibus iudex Ecclesiasticus omnino vim fieri declarabitur in tribunalibus supremis, si recuset deferre appellationi interpositæ à tali sententia suspensionis, vel interdicti, omniæque in posterum gesta reponere.

CAPUT VI.

An iudex Ecclesiasticus vim faciat, non deferens appellationi interpositæ à sententia interlocutoria, lata super articulis ejus causæ, à cujus diffinitiva prohibetur appellari.

SUMMARIUM.

- 1 A diffinitiva prohibita appellatio sive quoad unum tantum, sive quoad utrumque effectum simul, an prohibita intelligatur ab interlocutoria.
- 2 Quod non prohibetur, censetur concessum.
- 3 Analogum per se sumptum stat pro potiori significato.
- 4 Sententia appellatione de diffinitiva intelligitur.
- 5 Appellatio prohibita à sententia intelligitur à diffinitiva non ab interlocutoria.
- 6 Statutum prohibens appellationem à sententia potestatis, intelligitur de diffinitiva strictè.
- 7 Prohibitio compromittendi super causa, intelligitur super Principali, non super articulis incidentibus.
- 8 Appellatio prohibita heretico, quoad diffinitivam duntaxat intelligitur, non quoad interlocutoriam.
- 9 Interlocutoria non reparabilis per appellationem à diffinitiva, recipit appellationem.
- 10 Gravamen non potest reparari, quando non potest appellari à diffinitiva.
- 11 A syndicato licet non appelletur; tamen ab interlocutoria incidenti licere qui dicant.
- 12 Prohibita licet sit appellatio in remedio l. fin. de edicto Divi Adria. & l. uni. Cod. si de moment. poss. ab interlocutoria incidenti qui teneant.
- 13 A diffinitiva licet prohibita sit appellatio, admittitur tamen ab inordinato processu.
- 14 Appellatio ubi à diffinitiva prohibita est, pariter censeri prohibitam ab interlocutoria, & emergenti, defenditur.
- 15 Pactum inter partes, ne appelletur in causa, intelligitur etiam prohibitio ab interlocutoria.
- 16 Clausula (appellatione remota) intelligitur etiam respectu interlocutoria.
- 17 Summaria ubi est causa, omnes ejus articuli summarii sunt, & 28.
- 18 Causa, & ratio prohibitive appellationis in causa appellationis militat etiam in interlocutoria.
- 19 Statutum prohibens appellationem à diffinitiva, intelligitur & in interlocutoria, ubi militat eadem ratio.
- 20 Statutum prohibens de nullitate dici, intelligitur etiam in interlocutoria.
- 21 In causa qua conveniunt, debent & in effectu convenire.
- 22 Casus, quos necit aquiratis, & rationis identitas, non sunt quoad juris dispositionem separandi.
- 23 Ab interlocutoria facilius jus appellationem tollit.
- 24 Natura eadem est questionis incidentis in causa principali, qua de ipso principali, & 27.
- 25 De parte quoad partem idem est, quod de toto quoad totum.
- 26 Prohibita appellatio à causa principali, prohibetur etiam ab accessoriis.
- 27 Appellatio ubi est prohibita ex natura cause prout alimentis, & c. intelligitur prohibita ab incidentibus.
- 28 Prohibetur cum quid, censetur etiam prohibitum omne, per quod pervenitur ad illud.
- 29 Per interlocutoriam pervenitur ad diffinitivam.
- 30 Appellatio si est prohibita à laude, ita prohibetur à præambula compulsione.

- 31 Appellatio ubi est prohibita à principali, an ita intelligatur ab interlocutoria, varii varia dixerunt.
- 32 Abbatis opinio refertur.
- 33 Angeli distinctio refertur.
- 34 Egidii Bessi distinctio refertur.
- 35 Decii distinctio refertur.
- 36 Rebuffi opinio refertur.
- 37 Achil. Personal. distinctio refertur.
- 38 Scacia opinio refertur tenentis absolute prohibitam appellationem in causa principali, censeri prohibitam ab interlocutoria.
- 39 Appellatio ubi admittitur quoad devolutivum, non potest dici, quod interlocutoria non possit reparari per appellationem à diffinitiva.
- 40 Gravamen in possessorio reparatur in petitorio, secus si super petitorio, iudicium non expectatur.
- 41 Doctorum omnium resolutio in questione proposta, & distinctiones non integrè satisfaciunt.
- 42 Auctoris distinctio refertur in proposta questione.
- 43 Appellatione prohibita quoad suspensivum tantum in causa principali, censetur prohibita ab interlocutoria super incidenti, aut emergenti articulo.
- 44 Statutum generaliter prohibens appellationem à tali causa intelligitur prohibere à qualibet ejus interlocutoria.
- 45 Idem in statuto prohibente compromissum.
- 46 Oratio indefinita negativè concepta universalem significationem habet.
- 47 Negatio opposita subiecto, aut termino communis facit orationem universalem.
- 48 Statutum prohibens appellationem specialiter à sententia, intelligitur de diffinitiva, non de interlocutoria, cum sit stricti juris.
- 49 Statutum prohibens appellationem, est odiosum, & restringendum, ut minus ledat jus commune.
- 50 & 51. Ratio per quam statuto prohibetur appellari à sententia, similiter etiam in interlocutoria, de ipsa intelligitur, licet sit strictè interpretandum.
- 52 Prohibita appellatione in causa principali, prohibetur ab interlocutoria, etiam si aliàs ab ipsa licuisset appellare.
- 53 A competentia, vel incompetencia appellatio admittitur etiam ubi sit prohibita à diffinitiva, quoad suspensivum tamen.
- 54 A competentia, seu incompetencia non censetur prohibita appellatio, quando cumq; prohibetur ab interlocutoria.
- 55 Incompetencia exceptio quandoque opponitur, ad impediendam sententiæ executionem.
- 56 Prohibita appellatio per statutum non intelligitur prohibita à sententia super incompetencia.
- 57 Jurisdictionis defectus exceptio non censetur exclusiva à dispositione prohibente omnes exceptiones.
- 58 Interlocutoria super legitimatione personarum an admittat appellationem, ubi causa principalis illam non recipit, putat; quia est executiva.
- 59 Legitimatio personarum in quocunque iudicio necessaria est.
- 60 Exceptionem incapacitatis, in quolibet iudicio executivo admittendam.
- 61 Legitimè actor & reus debent comparere in quolibet iudicio.
- 62 Legitimitatis exceptio non censetur exclusiva à quolibet statuto, omnes exceptiones adversus instrumentum excludente.
- 63 Legitimitatis exceptio etiam post tres sententias potest opponi.
- 64 In iudicio ex l. fin. Codice de edicto divi Adriani, interlocutoria procuratorem legitimum non esse, vel aliquem non habere legitimam personam standi in iudicio, recipit appellationem.
- 65 Et in pronuntiatione, quem esse, vel non esse tutorem.
- 66 Beneficii curati provisio non recipit appellationem, & proceditur summarie.
- 67 Oppositor, si declaratur esse, vel non esse filium patro-

- nalem, aut alias personam legitimam, licet appellat in provisione curati.
- 68 & 69 Appellatio permittitur ab ordinato processu, etiam si in causa principali non admittitur quoad diffinitivam.
- 70 Hieronymi Gonzale: opinio reprobat.
- 71 A iudice procedente ordinariè, cum debeat procedere summarie, tanquam ab inordinato processu licet appellare.
- 72 A iudice procedente summarie, aut executivè, ubi ordinariè debuit procedere, licet appellare.
- 73 Nisi quando summarie procedere, relinquatur iudicis potestati.
- 74 Ordinem iudicarium servare, non potest nocere.
- 75 A iudice non faciente quid ejus potestati relinquatur, non licet appellare.
- 76 Ad restum inhabilium, seu post terminum probatorum admissionem appellatio admittitur, etiam ubi à diffinitiva prohibetur quoad suspensivum.
- 77 Sententia interlocutoria, si per dolum, aut injuriam feratur, appellationem recipit, etiam ubi à diffinitiva prohibetur.
- Idem est in sententia, que fertur per latam culpam, cum dolo equiparetur, ibid.
- 78 Sententia lata per dolum iudicis nulla est, nec transit in rem iudicatam.
- 79 Sententia nulla executionem non meretur.
- 80 A diffinitiva prohibita appellatio quoad utrumque effectum censetur permissa à qualibet interlocutoria incidenti.
- 81 Ab interlocutoria appellatur, quando per appellationem à diffinitiva reparari nequit.
- 82 Gravamen dicitur irreparabile per appellationem à diffinitiva, quado nullo modo ab ea permittitur appellare.
- 83 Appellatio devolutiva ubi à diffinitiva datur, non potest dici, gravamen interlocutorie non posse reparari per appellationem à diffinitiva.
- 84 & seqq. Concil. Trid. sess. 13. de reform. cap. 13, ponderatur.
- 85 Appellatio, ubi simpliciter à jure reperitur prohibita, intelligitur quoad utrumque effectum.
- 86 Principis à voluntate que pendet, impossibilia iudicantur.
- 87 Appellatio ubi prohibetur in delictis, non intelligitur prohibita ab incidentibus.
- 88 Jura adaptantur ad ea, que frequentius accidunt.
- 89 Gravamen non reparari per appellationem à diffinitiva verificatur quando ab ea est prohibita, quoad utrumque effectum, non quoad suspensionem tantum.
- 90 & 91 Heretico licet prohibetur appellatio à diffinitiva, non tamen ab interlocutoria, & quare.
- 92 L. 1. §. quæsitum ff. de appellat. verba ponderantur.
- 93 Prohibita appellatio à diffinitiva ut causa principali quoad suspensivum, appellationi à qualibet interlocutoria regulariter deferendum non est.
- 94 Prohibita appellatione à causa principali quoad utrumque effectum, admittenda est à quolibet gravamine incidenti.
- 95 A possessoriis an sit appellatio prohibita quoad unum, vel utrumque effectum, dua sunt contraria opinioniones. A possessorio si fuisset appellatio prohibita quoad utrumque (ut plurimi putarunt) verum foret, permissam esse à qualibet interlocutoria, ibid.

HUJUS questionis, ut debitum consequamur exitum, in duas cogimur jus imitantes, partes dividere, aut distinguere, scilicet, in appellationes ab interlocutoriis latis in causa, cujus diffinitiva prohibetur appellatio, quoad effectum suspensivum tantum, & in appellationes, quæ emittuntur ab interlocutoriis, in causis & negotiis negantibus à diffinitiva appellationem quoad utrumque,